

РЕШЕНИЕ

№ 2076

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **998** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 3832 от 30.01.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 18766 от 22.01.2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от „Топлофикация София” ЕАД с ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 5957/21.12.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 116 състав, по НАХД № 8140/2023 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № МН-ЗБ-23-032 от 22.05.2023 г., издадено от началник на регионален отдел „МН 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 200 лв. на основание 85, ал. 2, вр. с чл. 85, ал. 1 от Закона за измерванията (ЗИ), за нарушение на чл. 44, т. 4 от , вр. с чл. 43, ал. 1 от ЗИ.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. В касационното производство „Топлофикация София” ЕАД е редовно призована, представлява се от юрк. И., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - началник на регионален отдел „МН 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ – редовно призван, не се явява и не се представлява. В постъпило по делото възражение от процесуалния му представител юрист С., се моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 07.02.2023 г. представители на Регионален отдел „Метрологичен надзор - 3. България“, извършили надзорна проверка в абонатна станция на обществена сграда, намираща се в [населено място], [жк], [улица], ДГ 33 „Сребърни звънчета“. Било установено, че „Топлофикация София“ ЕАД използва хибриден делим топломер със следните компоненти: изчислителен блок ведно с преобразувател на разход тип SPX Pollustar 2WR4, идент. № 60098111, производител „S.“ и преобразуватели на температура Pt 500, тип 65-00-0B0-219, с идент. №3878044 и № 3878044, производител „Kamstrup“, с нанесена маркировка за оценено съответствие CE M10 0200. В момента на проверката топломерът се намирал в употреба и бил монтиран на абонатната станция, която осигурява хранване на топлинната инсталация на абоната. Върху изчислителния блок ведно с преобразувателя на разход на описания топломер имало знаци за последваща проверка - знакът за последваща проверка е съгласно чл. 846, т. 5 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол (НСИПМК), Приложение № 52 и представлява марка за залепване, на която са обозначени последните две цифри на годината на извършване на проверката „21“, индивидуалният номер на проверителя „12101“ и срока на валидност на периодичната проверка „04.2023“.

Преобразувателите на температура обаче на описания топломер нямали знаци за последваща проверка, по чл. 43, ал. 1 от ЗИ, във вида посочен в чл. 846, т. 5, Приложение № 52 от НСИПМК.

Бил издаден АУАН № 5С745/03.04.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление /НП/ № МН-ЗБ-23-032/22.05.2023 г. от началник на регионален отдел „МН 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. на основание 85, ал. 2, вр. с чл. 85, ал. 1 от ЗИ, за нарушение на чл. 44, т. 4 от , вр. с чл. 43, ал. 1 от ЗИ.

В производството пред СРС е изслушано заключение на СТЕ, според което:

Видът на използвания топломер е хибриден, тъй като разходомерната част и изчислителния блок са неделими, а преобразувателите на температура са делими. Преобразувателите на температура на този тип топломер се отделят от неделимата част съставена от изчислителен блок и преобразувател на разход и следва да минат съответните проверки изискуеми от закона отделно от топломера в цялост. След

проверката преобразувателите на температура на този тип топломер следва да се маркират със знак за извършена последваща проверка, удостоверяващ резултата от проверката. X. топломер следва да бъде проверяван като делим топломер, т.е. всяка от отделящите се части се проверява като отделно средство за измерване. Резултатите от проверката се удостоверяват със знаци, описани в глава четвърта на „Наредбата за средства за измерване подлежащи на метрологичен контрол" и следва всички отделящи се части да бъдат маркирани със знак за метрологична проверка, съответстващ на резултата от проверката. Процесният топломер е тип SPX Spaner Pollustat 2WR4 с идентификационен номер 60098111, с производител S. и преобразуватели на температура PT500 тип 65-00-0B0-219 с идентификационни номера 3878044 и 3878044, производител Kamstrup и е хибриден, защото една от частите - преобразувател на температура, се отделя от останалите и може да съществува като самостоятелно средство за измерване.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посоченото в НП нарушение е безспорно доказано.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при точното спазване на законовите изисквания. Видно от АУАН, същият съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. НП също отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят. Показанията му са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен съгласно изискванията на ЗАНН.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че е в административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като не е съставен констативен протокол или друг документ, в който да са обективирани резултатите от извършената проверка, като по този начин санкционираното дружество е лишено от възможността да представи допълнителни доказателства и да направи възражения. Касационният състав приема, че касаторът не е бил лишен от тази възможност в законоустановения срок за възражения срещу съставения АУАН по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. АУАН е подписан без възражения, като и впоследствие не е постъпвало такова.

Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на въззивния съд.

Административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 44, т. 4 във връзка с чл. 43, ал. 1 от ЗИ. Според посочените разпоредби лицата, които използват средства за измерване, са длъжни да не използват средства за измерване без знаците, удостоверяващи извършената последваща проверка. От събраните доказателства безспорно се установява, че на датата на извършване на проверката – 07.02.2023 г. дружеството е използвало средство за измерване по смисъла на § 1, т. 27 ДР ЗИ - топломер, който е бил без знаци за извършена последваща проверка.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че не е налице субективния елемент от състава на установеното нарушение, тъй като за монтажа на топломера отговаря друго дружество. От съдържанието на цитираната по-горе разпоредба на чл. 44, т. 4 от ЗИ е видно, че нарушението се изразява в използването на средство за измерване без знаците, удостоверяващи извършената последваща проверка. Именно такова деяние е констатирано в настоящия случай. „Топлофикация София“ ЕАД, ползва средствата за измерване с цел отчитане на плащания, на основание чл. 43, ал. 3 ЗИ, е субект на административнонаказателната отговорност за посоченото нарушение. Поради това не се споделят възраженията на касатора, че е следвало да бъде санкционирано „Арттест-Б“ ЕООД, което е дружество извършващо проверки на средства за измерване. Не се споделят и доводите на касатора, че не е доказано виновното извършване на нарушението, тъй като отговорността на юридическите лица е обективна, безвиновна.

Съдът намира за неоснователно искането за приложение на чл. 28 от ЗАНН. В тази насока въззивният съд е изложил подробни и убедителни мотиви, които се споделят напълно от настоящата инстанция и не намира за необходимо да бъдат преповтаряни. С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и незаконосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 5 във връзка ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5957/21.12.2023 г. на СРС, НО, 116 състав, по НАХД № 8140/2023 г.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

